

# 21 PODBESEK BERŠEK

1

gorici ogenj in plamena  
v mojem srcu edaj gori  
nabiden grunj jo ne pogasi  
kakor dvoje črne oči.

2

Mreca sedem je od bila  
sonce je ra goro slo  
potem pa pride blede luna  
in rari se nad goro

3

Jaz jo gledam in jo praskam  
haj mi ra povedat ima  
da ona se ra ob lake skriva  
mi se od govorja ne da.

4

Tam pa slišim drabne ptičke  
ki prepevajo lepo

milo pesemce po jejo ~~kod bi sem~~  
kod bi jemale slovo.

5

Edaj pa vidim prvo cvetjo  
ki pred nama bliza se  
nama so se časi stekli  
le podajiva si roke.

gorici ogenj

6

Oh jaz tega nisem kriva  
kar jeziki govore  
pa se tud ne bom branila  
le podajiva si roke

7

Više ve na svetu ure  
da bi jaz podledal se  
tudi ni je ve minate  
da bi <sup>edaj</sup> stegoj govoril se.

8

Na svetu je se dosti cvetja  
emorebiti smilaj ve  
al ra moje rono srce  
se nikdar ne najde ve

9

Čate je se dosti cvetja  
na tem svetu shranjenga  
al ra moji rono srce  
ni na svetu nobenega

10

Pa se rono v tako cvetja  
koo o kleniti se  
jaz prav hitro gori v stenem  
ker me ra boli srce



11

Bloda luna se je skrila  
 jer jo že ne vidim več  
 midva bora se ločila  
 se ne bora videla več.

12

Tvoje srce je ne zvesto  
 moje tebi glih tako  
 če bi svoj drugo srce  
 in prar zvesto naj bi bo

13

Moje srce si se dano  
 komur je na minjino  
 ugloboke srca jomur  
 tam kaj bo odrauljeno

14

Čeloj mi pa le zdravica bodi  
 ti in tvoje črne oči.  
 in tudi tvoja mila usta  
 ki jih slišati več ni

15

Čeloj se bora se lečilo  
 kakor dusa in telo  
 bora se samere ostaniva  
 tjoda groba hladnega

Konec H H H Podoba. Bersek.